

Jaciment de Santa Càndia

Orpí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Santa Càndia
Emplaçament A l'interior de l'església de Santa Càndia
Alçada: 407

Coordenades:

Latitud: 41.52387
Longitud: 1.57614
UTM Est (X): 381203
UTM Nord (Y): 4597893

Classificació

Número de fitxa 08152-78
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Ibèric Medieval
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Número inventari CC.AA: 7584
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 1179703CF8917N0001YF
Fitxes associades:
[Santa Càndia](#)
Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU SCP
Data de registre de la fitxa: dv., 17/10/2014 - 02:00

Descripció

Camp de sitges situat a l'interior de l'església de Santa Càndia d'Orpí. Fou localitzat durant unes excavacions arqueològiques dutes a terme pel Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona els anys 1983 i 1984. L'església és propietat del Bisbat de Barcelona i està situada a prop de la carretera B.V. 2131. L'església està ubicada en un turonet, on els segles XI o XII es bastiren els fonaments d'un temple romànic que no es va confirmar. En el segle XIV, s'hi va construir una capçalera poligonal gòtica. A finals del segle XV, continuà l'obra amb la construcció d'un tram de la nau amb voltes de creueria, clau de volta i portada. Però no seria fins a finals del segle XVI quan es completaria l'església amb el mur de ponent, l'escala de caragol i l'espanyada. Durant els segles XVII i XIX, el temple va sofrir una sèrie de transformacions estructurals. Les excavacions van afectar l'interior de l'església i la façana sud. A l'interior hi va sortir un camp de sitges per a emmagatzemar cereals, ja que van aparèixer restes de blat. Segons els excavadors, possiblement eren ibèriques, ja que hi havia fragments de ceràmica d'aquest tipus enganxats a l'interior. Aquestes sitges foren partides per les obres de la capella romànica del segle XII i van ésser amortitzats a finals del segle XII. Finalment, van quedar partits pel mur gòtic del segle XIV. Es tracta, doncs, d'un camp de sitges possiblement ibèric i en relació amb els indicis d'habitable localitzats sobre la carretera (els quals estan corresponentment documentats a la Carta Arqueològica). Aquestes sitges van ésser tallades per les obres romàniques del segle XII, però foren reutilitzades a l'Alta Edat Mitjana, amb ceràmica grisa medieval de la primera meitat del segle XII. També s'hi van identificar, en el decurs de l'excavació, els forats dels pilars de fusta de les bastides per a la construcció de l'església gòtica. Durant la revisió de la Carta l'any 1991, els arqueòlegs varen visitar el jaciment i el seu entorn i varen constatar que no havia sofert cap modificació en els darrers anys.

Observacions:

Els materials trobats, es troben al Museu de la Pell d'Igualada, i Comarcal de l'Anoia amb els nùms. De referència: M-338

Història

Durant la dècada dels 60, el Servei de Monuments de la Diputació de Barcelona hi va practicar unes obres de condicionament interior. Del 1983 al 1985, el Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona hi practicà una intervenció completa, amb la corresponent excavació arqueològica.

Bibliografia

Informe 1983 i documentació administrativa: Arxiu Servei d'Arqueologia.

López Mullor, A. (1984): Memòria de les excavacions realitzades a l'església de Santa Cànida d'Orpí. Mem. Núm.: 222

DIPUTACIÓ DE BARCELONA. "Església de Santa Cànida d'Orpí, Anoia, (I fase)". Arrel. 9.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA. ÀREA DE CULTURA. "Memòria 1983. 1380-1980. Sis segles de protecció del patrimoni arquitectònic". Catalunya.

